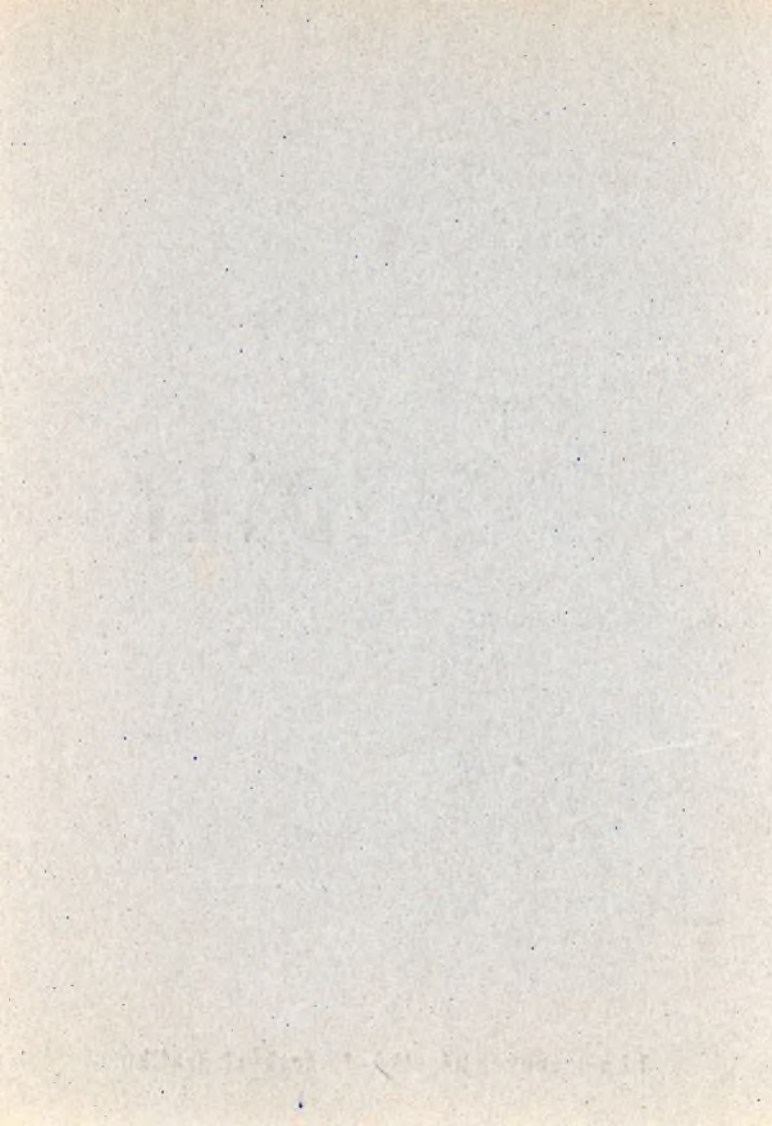

Finis Thomas

ROZDÍLY

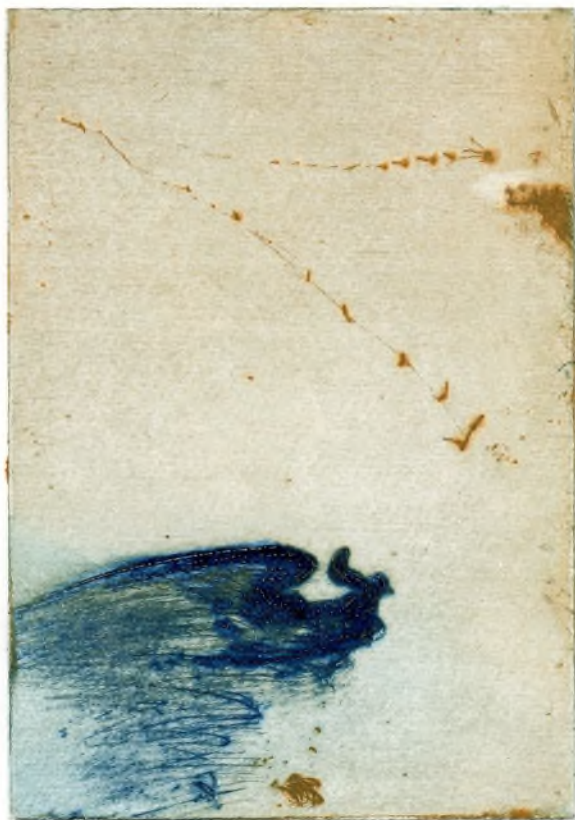
Zarmoucen slyším, jak vyvolávají
jméno:

Nikoli moje.

S úlevou

Slyším, jak vyvolávají jméno:

Nikoli moje.

6/20

of

Reiner Kunze

VESNICE NA MORAVĚ

/Petru Huchelovi/

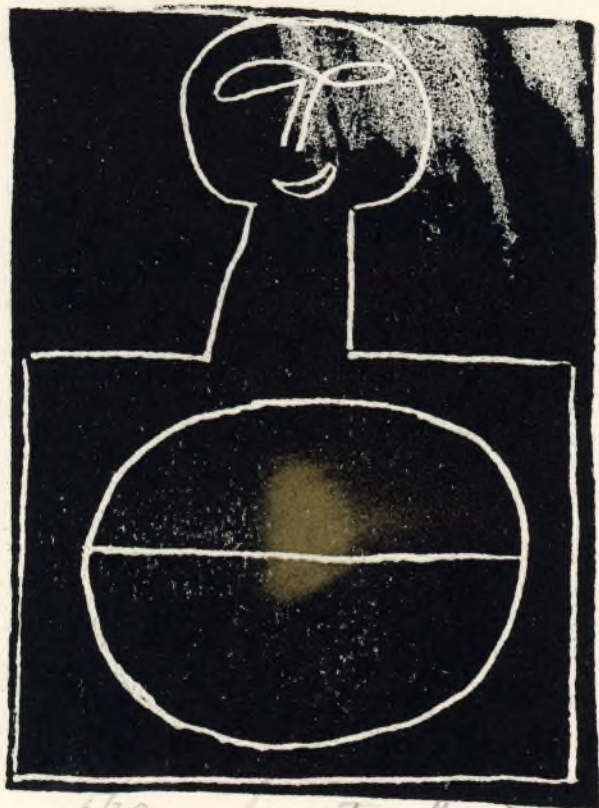
Pět let nebyla v Touboři žádná
svatba nikdo
neumřel nikdo
se nenarodil

Neslyšně kvete na stráni
čekanka

PŘI ZTLUMENÉM ZVUKU

Dalších
dvanáct let pak
jsem nesměl publikovat praví
muž v radiu

Myslím na X
a začínám počítat

6/20

7. 1872 72

Erich Arendt

Z JÁDRA NOCI

vzešlý:

Pohled a -
hvězdy.

Hmota
poutá.

Vposlouchává se

do dřeně,

věcmi

skrz naskrz:

země, pra-

stará hořem, jsme

pokus,

náhoda.

A třpyt veškeré kůry.

9/30

Kidger 44

Bernd Jentsch

TEN PODZIM

Hluk odkvétání, mezi tím les,
Tvé tělo kryté vodorovnými
mechorosty,
Postavili tě před svoje hlavně,
S listím padl jsi do hlubin,
Stromy - dunivé amplióny.

32/40

U. J. Jani c. 79

Heinz Czechowski

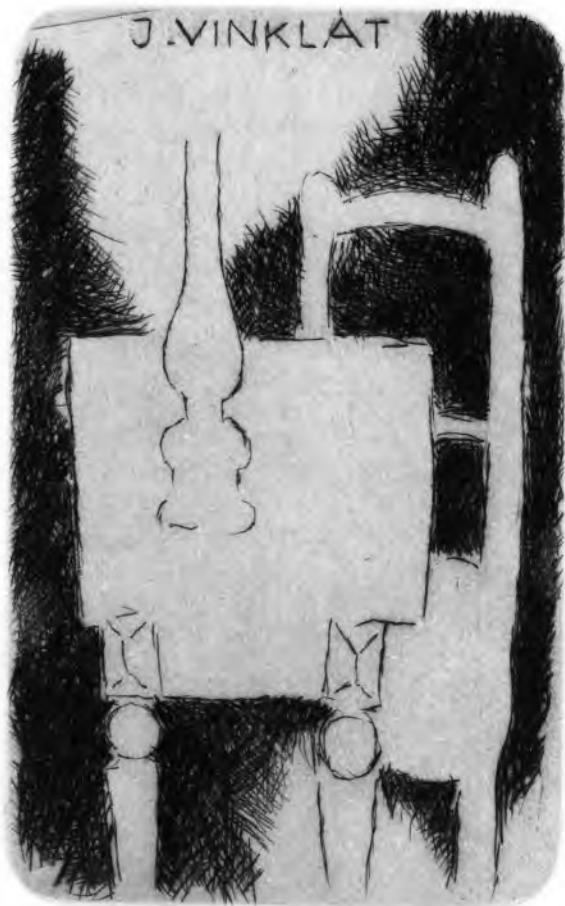
CHLEBAŘINA

Chlebařina

Čas od času přerušená,
Abychom si vypláchli ústa,
Vyčistili zuby
Od zbytků slov.

Otče náš, ať jsi kdekoli,
Slovo naše vezdejší dejž
 nám dnes.

J. VINKLAT

Vinklat

Volker Braun

UŽŠÍ DOMOVINA, ROCHWITZ

Asfalt teď rozdrolen
Na temné pláni. Třešně
Pomuchlané a zakrslé.

Světla televizní věže
Rozprostírají otčinu
Fialové
Pruhy na nebesích: mosty
Nad starými střechami!

Kvapem doháním
Vůni polí
Prchavou vzpomínku.

Opřena o veřejí stojí matka
A žije.

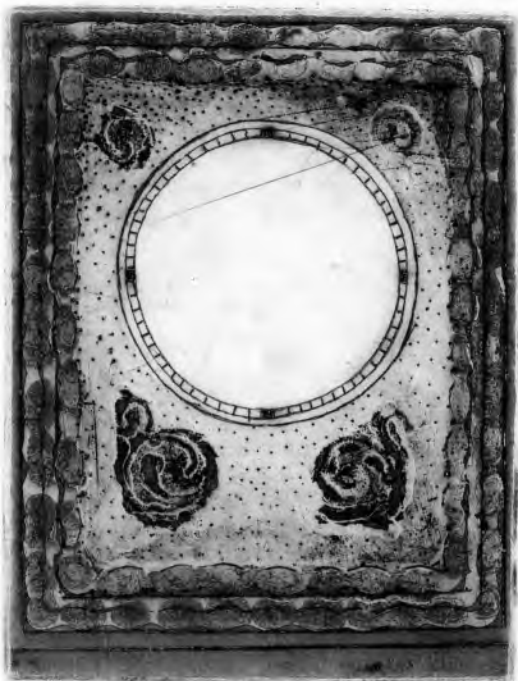

Cyrtova '79

Adolf Endler

TEN BZUKOT

A navečer zase ten bzukot
Mají jej asi za zpěv
Rozrážím okenici a volám
Héj nenechte mě hádat
Jste liliputáni stařecký trpasličí
pár van der Klompenovi
Cui bono rozmilí staroušci s hlasem
cvrčků ve tmách cui bono

Руб. Нир М. Филиппова 1874

Elke Erbová

BÁSNÍCI BYDLÍ VE STALETÍCH

Tento v onom, onen v tomto, jeden
přečuhuje,
Jiný je uprostřed jako další, jenž
rovněž bydlí uprostřed.
Hezké a správné. Endler se rozprostírá
od 30 do 90 cm v tom svém.
Jinak bydlí i básníci v bytech
jako tento,
Který má např. Endler, kvartýrek
v pátém patře,
Bez koupelny, zadní trakt, záchod na
pavlači, ale se sluncem.
Když básník Endler vystrčí hlavu z okna,
Koukne se, zdali jsou popelnice
prázdné.

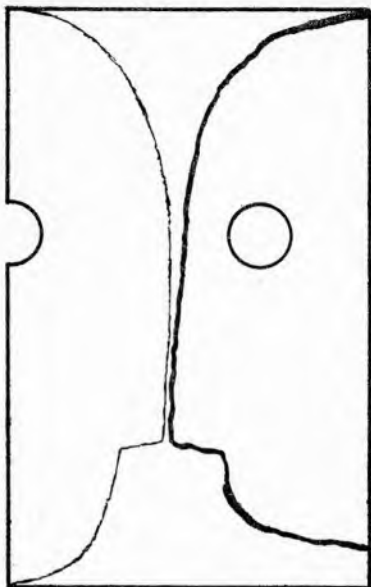
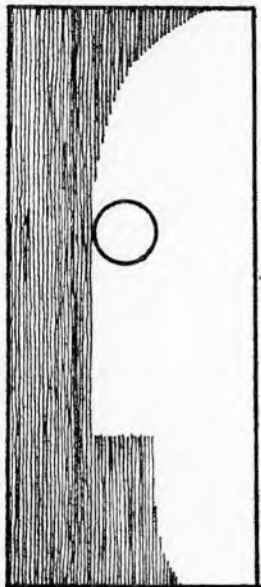

Sketch of a face M. Thiele 74

Sarah Kirschová

LUŇÁK

Zahřmění; rudé plameny
Skýtají mnoho krás. Jehličné stromy
Vzlétají po celém těle. Divý pták
Rozestřen ve větru a bezelstný dosud
Plachtí ovzduším. Má v jižním
Oku tebe, v severním mne?
Jak jsme roztrženi a zcela jen
V ptákově hlavě. Proč
Nejsem tvůj služebník mohl bych
Být u tebe. V tomto elektrickém létě
Nikdo nemyslí na sebe a slunce
V tisíci zrcadlech je sám strašlivý
pohled.

HAROLD

Wulf Kirsten

JAKOB VAN HODDIS

pročpak ta trubka tak hlaholí?

havrane,
tvých odkvetlých nocí
velké ďábelské oko
žhne dosud šílenstvím a peklem.
hořící křídla satanova
vrážejí do zděšených spánků měst.
dusající armády
za sebou, démone i byvší,
a zpěvy, tak sinavé. tak cizí.
nezměrně křiklavé noci,
nezměrně křiklavé dohasínající
phantomy snu.

břeskně
hlas trubek z prokleté hory.

všude v ovzduší...

and.

Jo. May 74

Rainer Kirsch

PAMÁTKE KOSTASE YANNOPOULOSE

Zazáří naše srdce,píše básník
Když nás narazí na kůl,nežli slunce
Vyjde jak růže,a pevnost Smrt
Padne,padne kůl,večer přinesli víno
Ráno šel pevně,vesele zpíval
Ze sedmi kulek jenom šest je z olova

Turner

Roland Erb

PŘÍSTŘEŠÍ

/Osipu Mandelštamovi/

Obydlí - stíny - zde,
jsou škvírečkami vzduchu,
poroztroušeně leží těla,
ze stohů knih, ze skříní,
železných dílců
prosakuje sinalé světlo,
pronikám k nejzazší komůrce,
mé bédné zazívnutí tuhne, jdu
blíž, hrabu se v horách novin...

Noc břímě. Pak tělo se protápe
zpátky, padne na drsné deky.

4/50

Суаколла 74